

OKIŚĆ (1) *sb f*

N sg okiść.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) i XVIII w.

Śnieg zwieszający się na gałęziach: Gdiż then zawnždy lepszey rołkołzy vżywa co łobie w ciepłey iźbie liedzi á grzanki łobie do piwá kráie/ niź ten co po łzelinie [= *zaroślach*] biega łam niewie czego łzuka/ á okiść mu zá łzyię páda. *RejZwierc* 67.

Cf [**OCHWIŚĆ**]

LWil